

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

viz rozdělovník

Čj. UOOU-00970/23-19

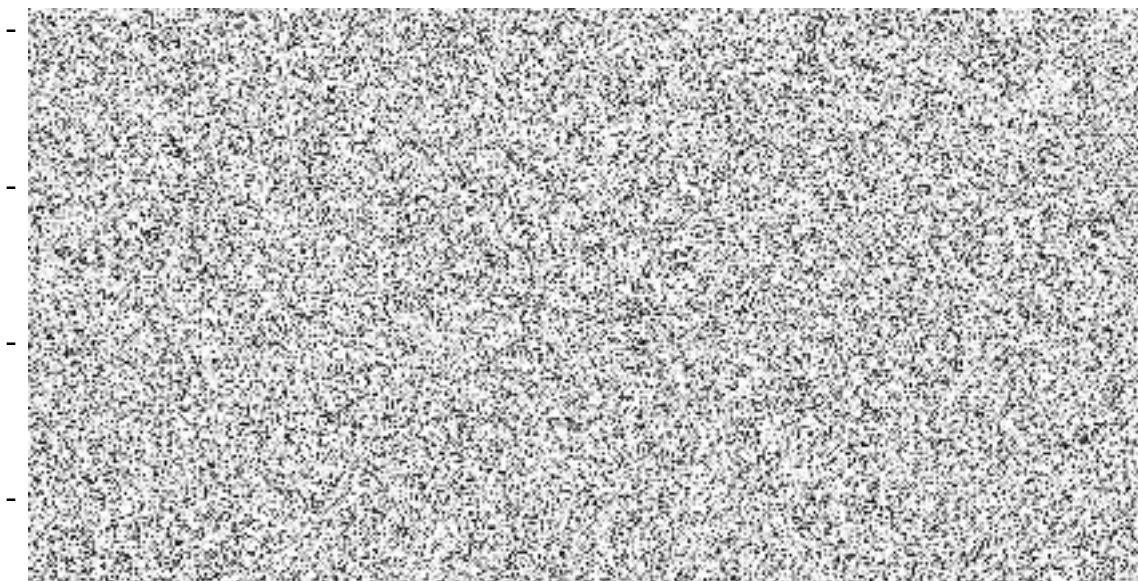
ROZHODNUTÍ

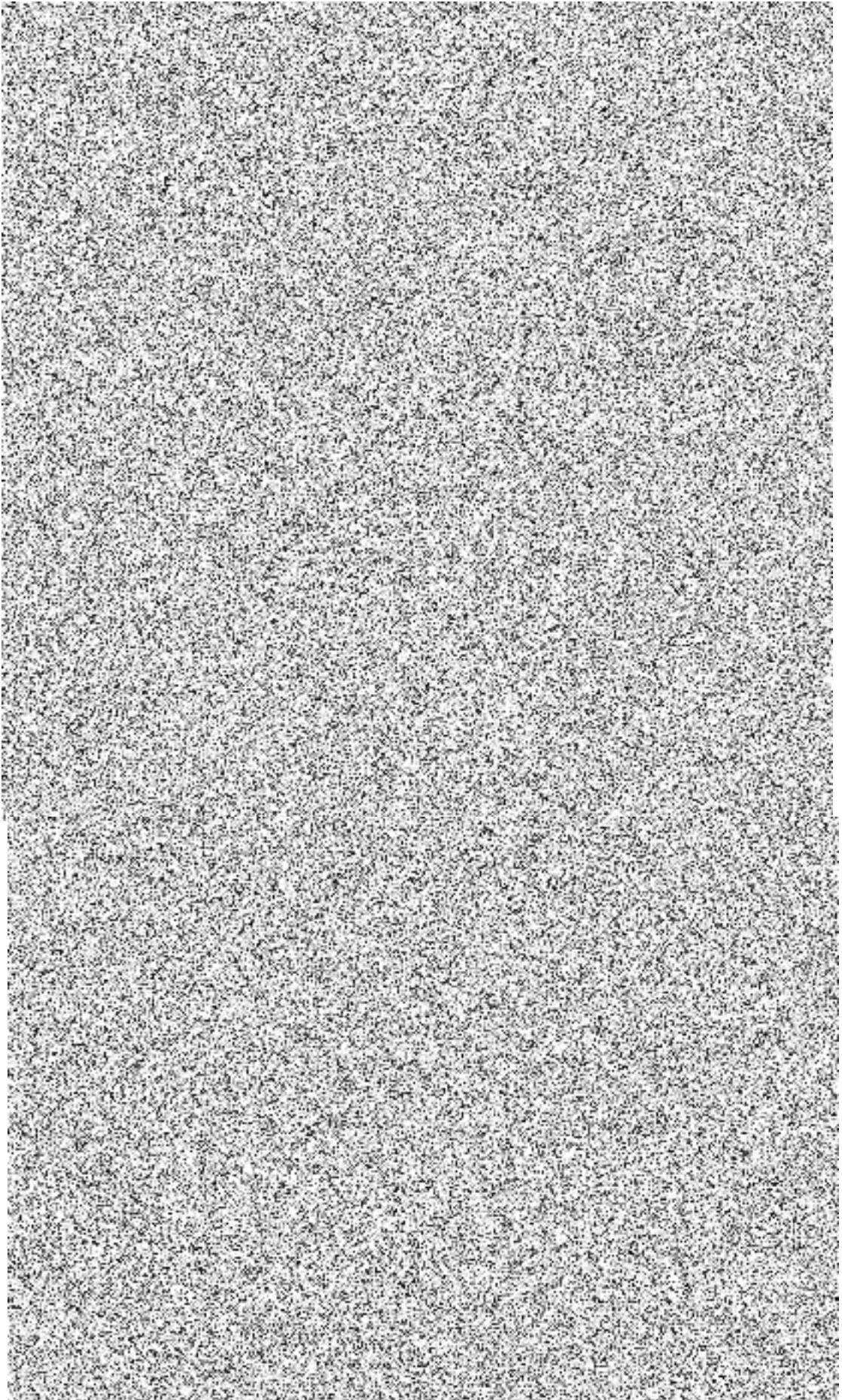
Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 11. října 2023 takto:

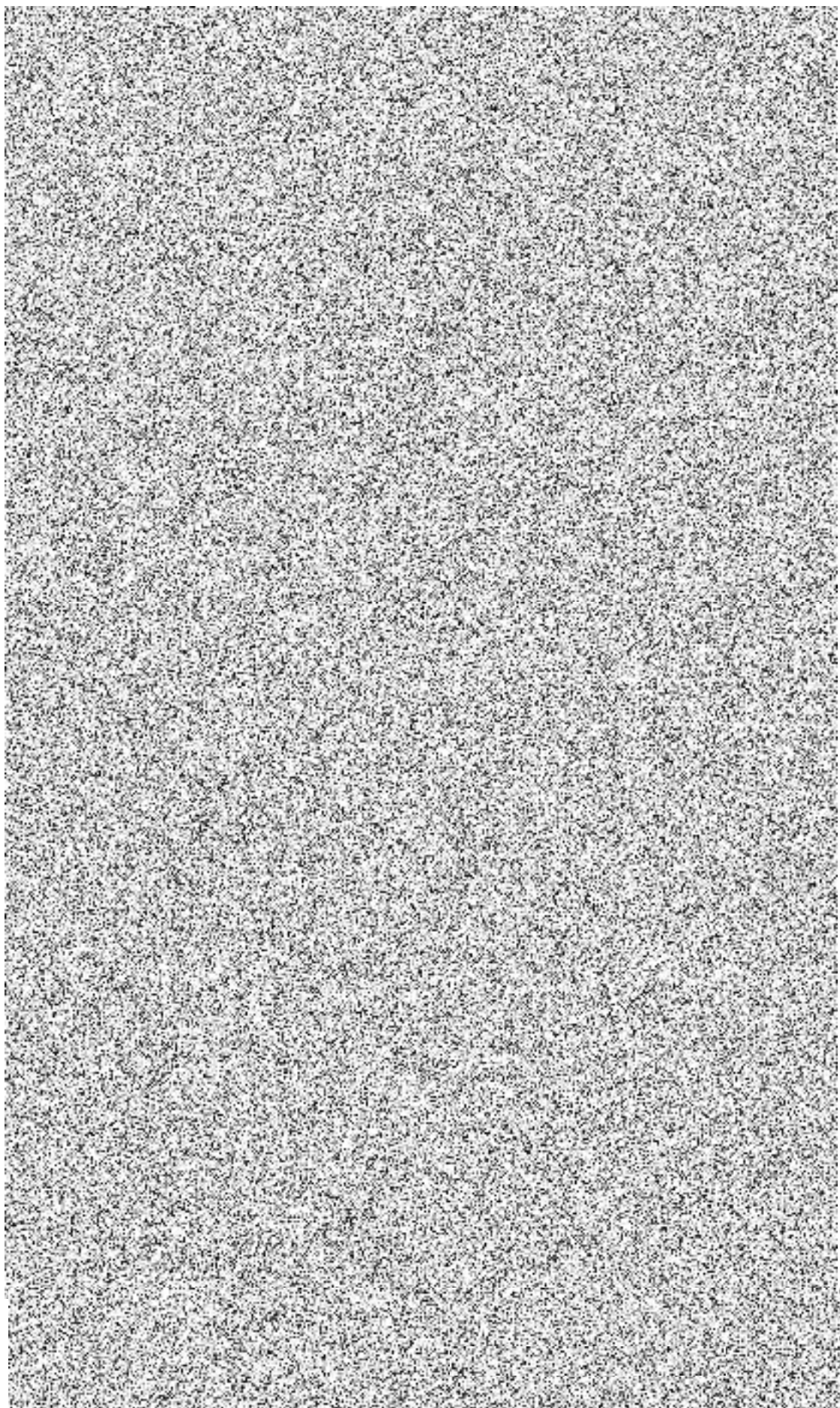
A.

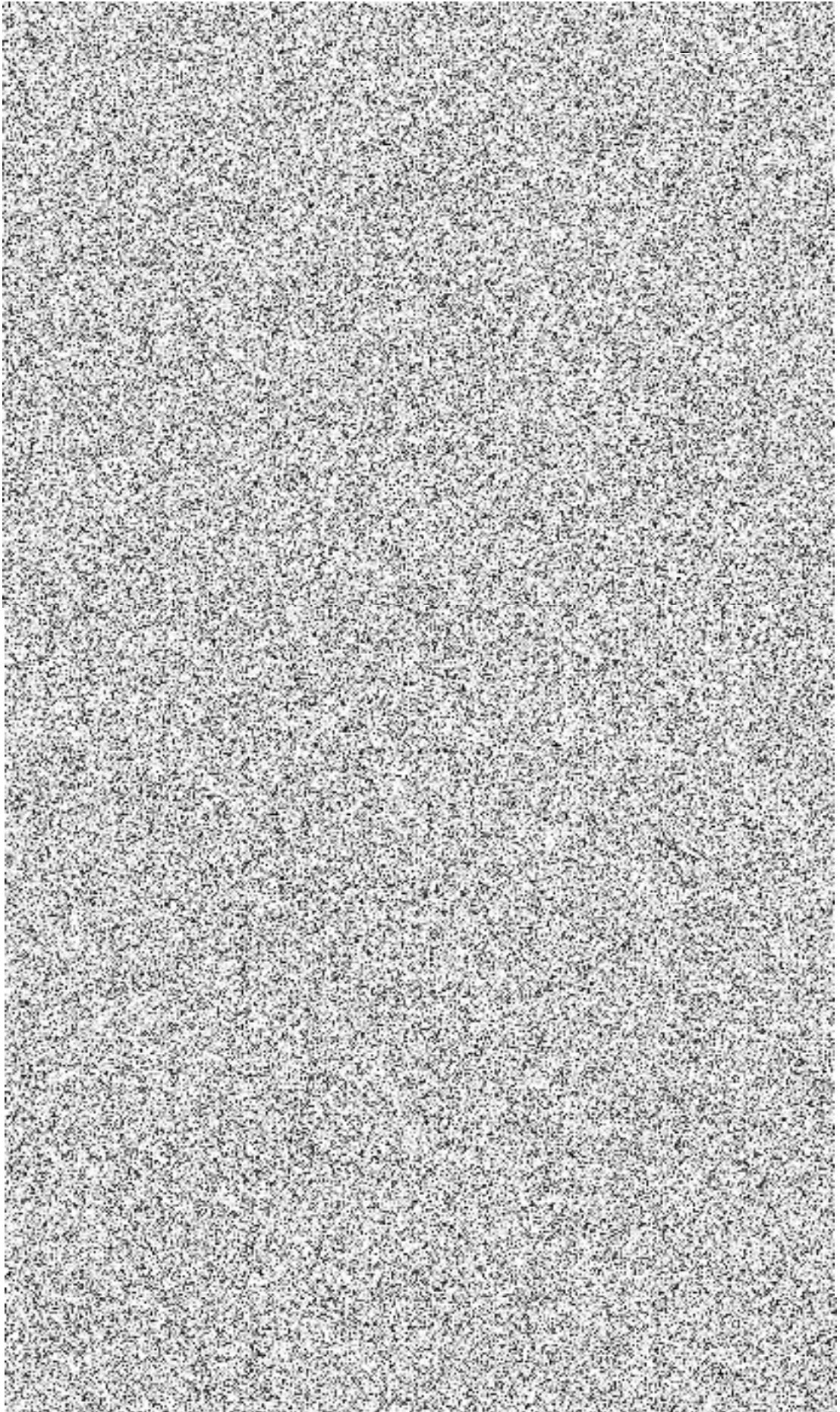

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti s šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť je šířitelem obchodních sdělení s nabídkou různého zboží s odkazem webových stránek , a to v postavení příkazce – zadavatele, v jehož prospěch byla opakovaně zasílána obchodní sdělení, konkrétně

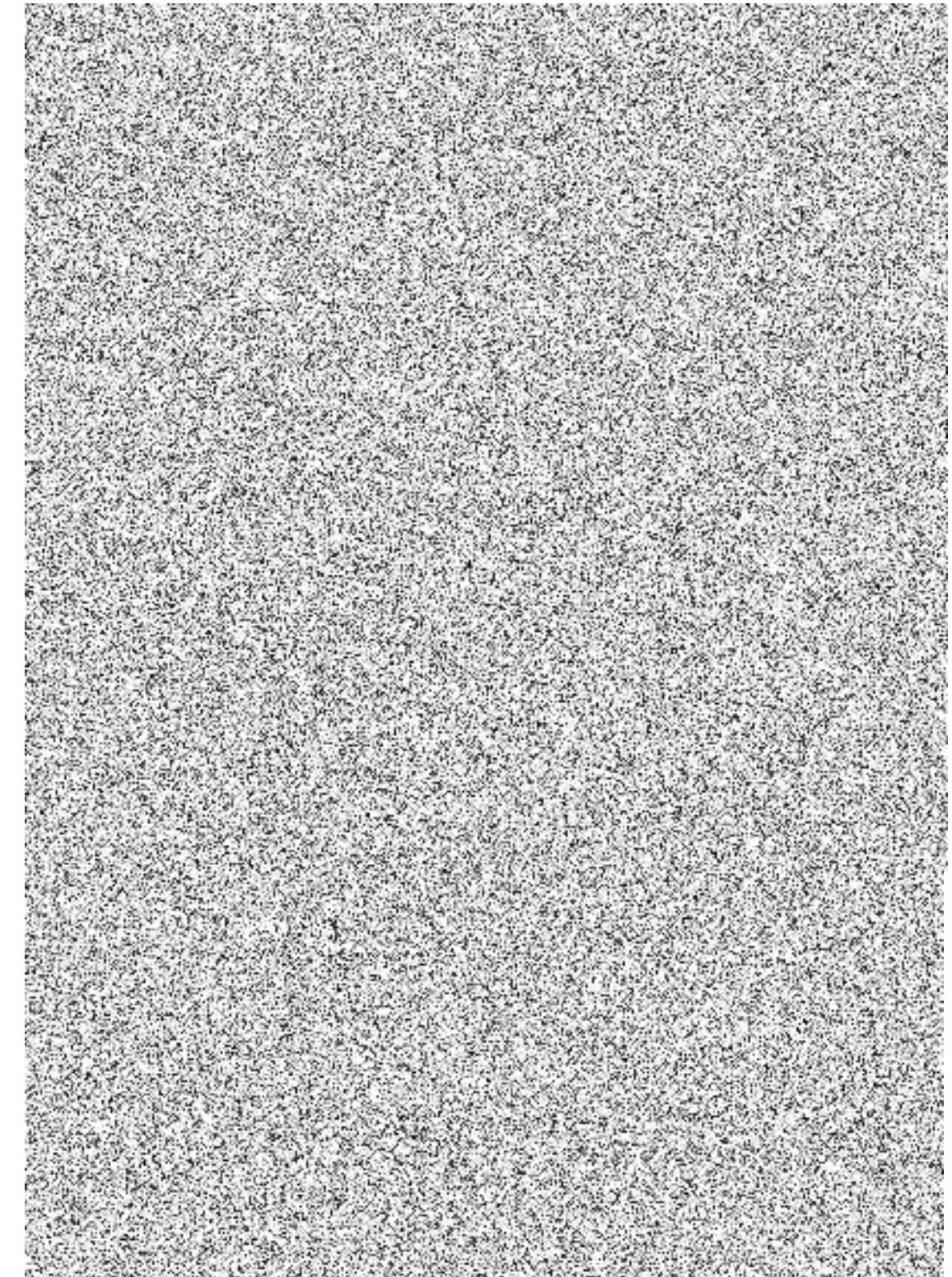
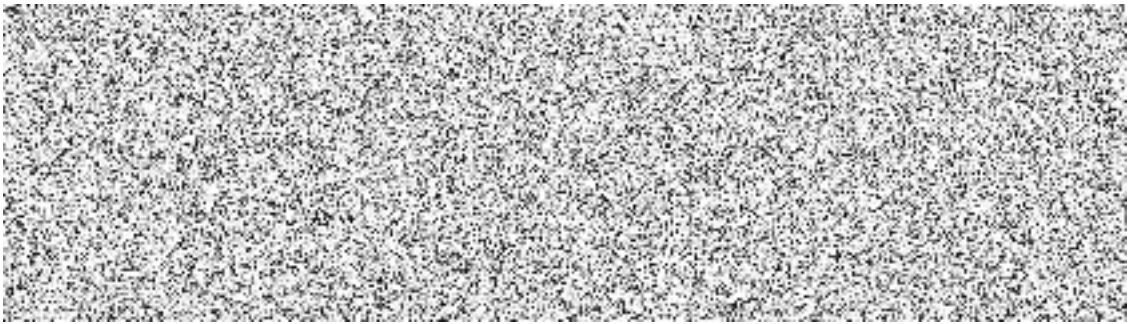

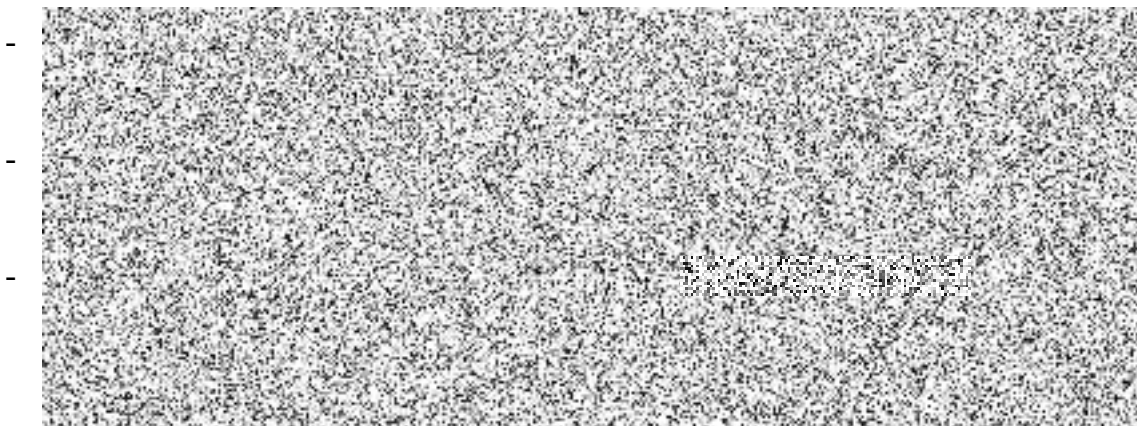

a dále

příčemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné,

čímž měla porušit povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

- II. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 150.000 Kč
(slovy stopadesát tisíc korun českých)

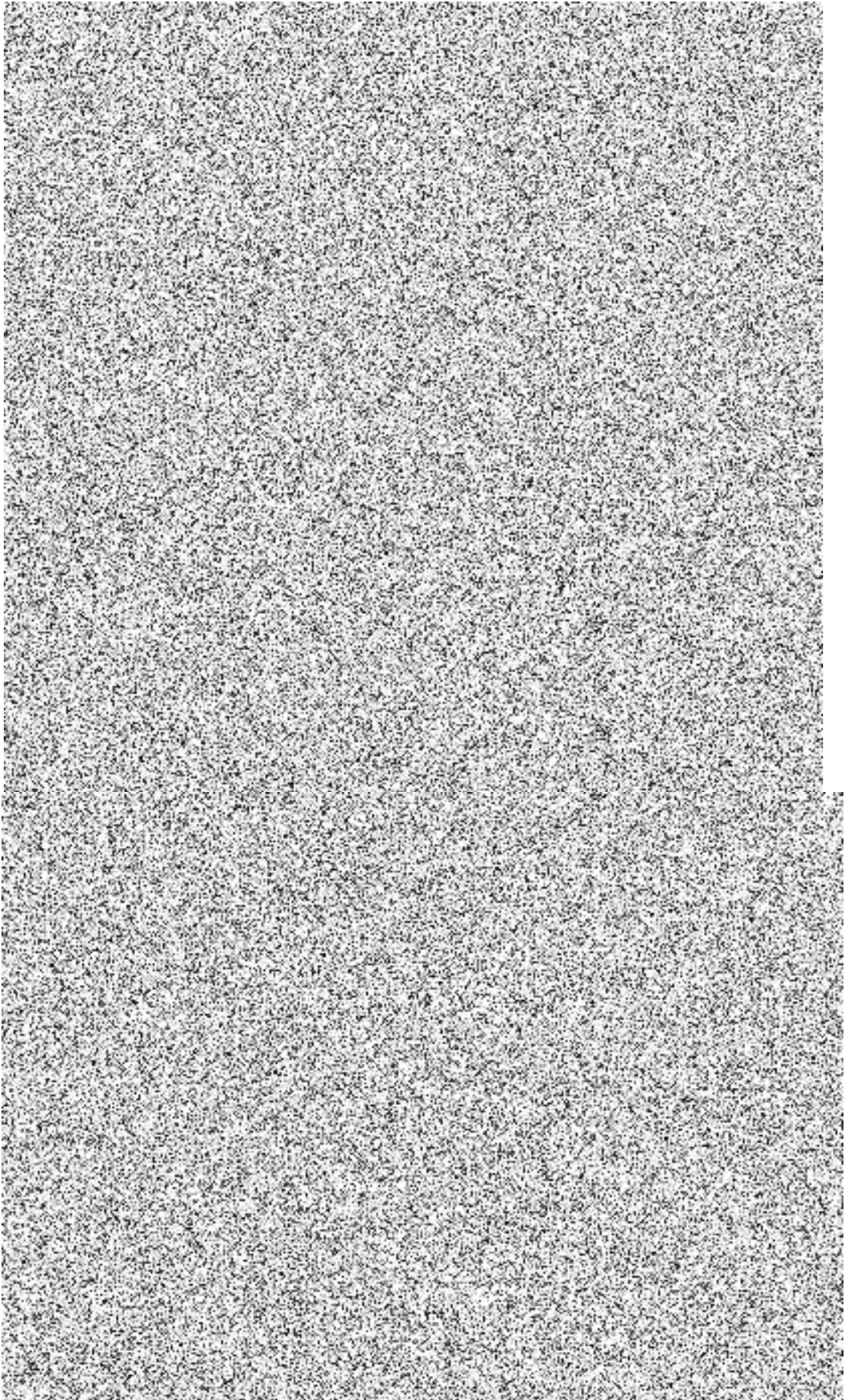
- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., povinnost nahradit náklady řízení ve výši **1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

B.

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť jakožto affiliate partner obviněné [REDACTED] pod affiliate číslem: [REDACTED] opakovaně v postavení faktického odesílatele zaslala obchodní sdělení obsahující nabídky zboží s odkazem na [REDACTED], konkrétně

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

II. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

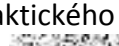

pokuta ve výši 25.000 Kč
(slovy dvacetpět tisíc korun českých)

III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., povinnost nahradit náklady řízení ve výši **1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

C.

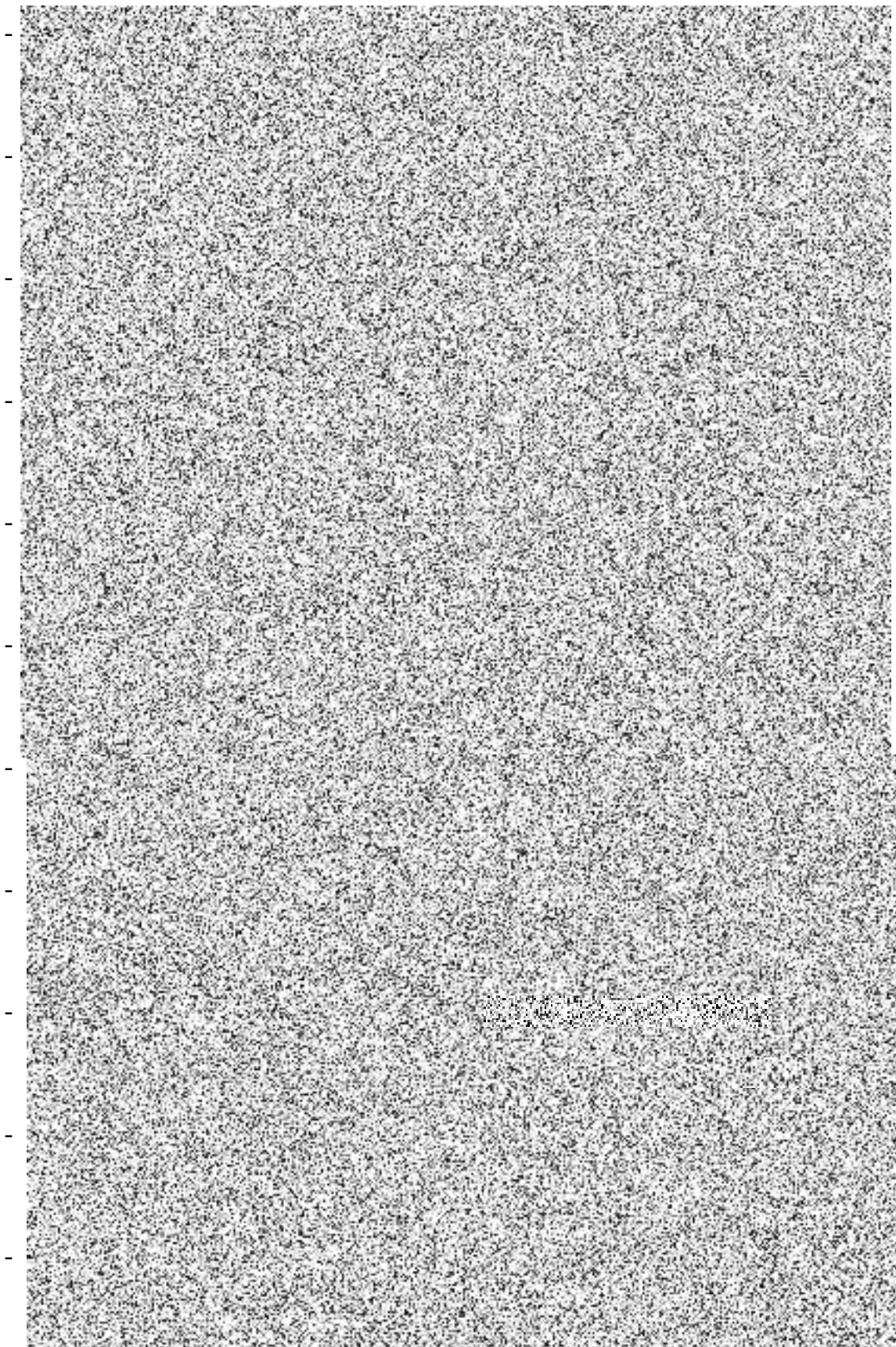
I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť jakožto affiliate partner obviněné pod affiliate číslem: opakovaně v postavení faktického odesílatele zaslala obchodní sdělení obsahující nabídky zboží s odkazem na , konkrétně

-

-

-

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

II. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

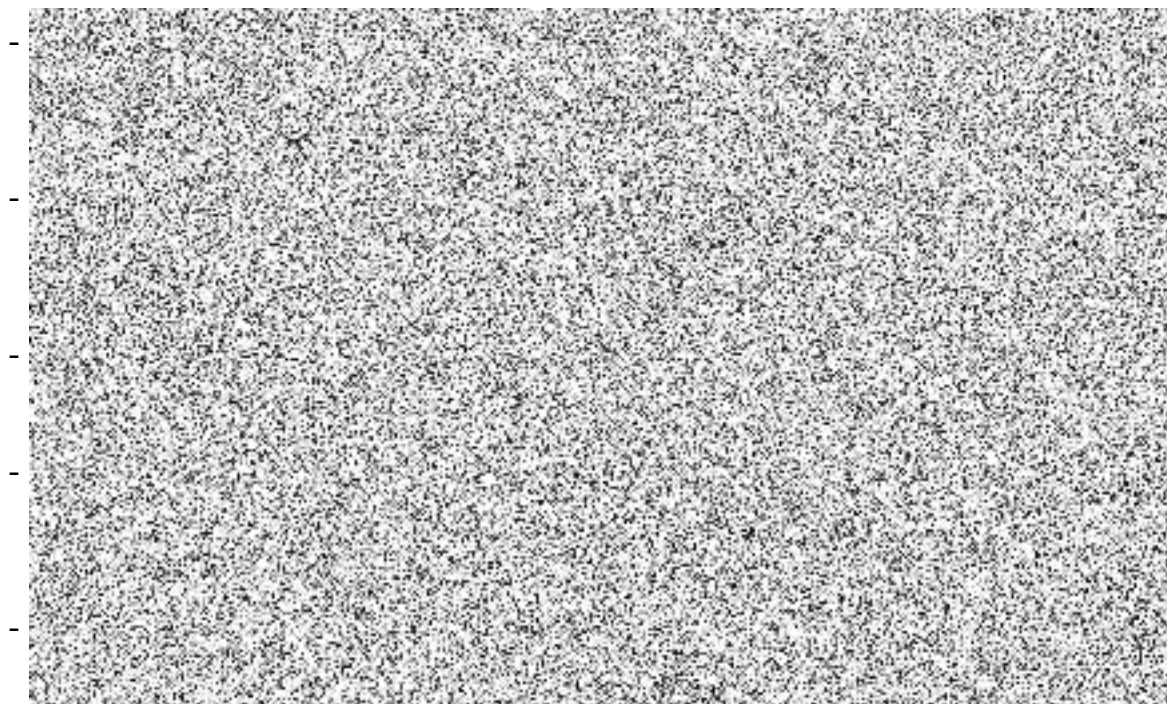
pokuta ve výši 25.000 Kč
(slovy dvacetpět tisíc korun českých)

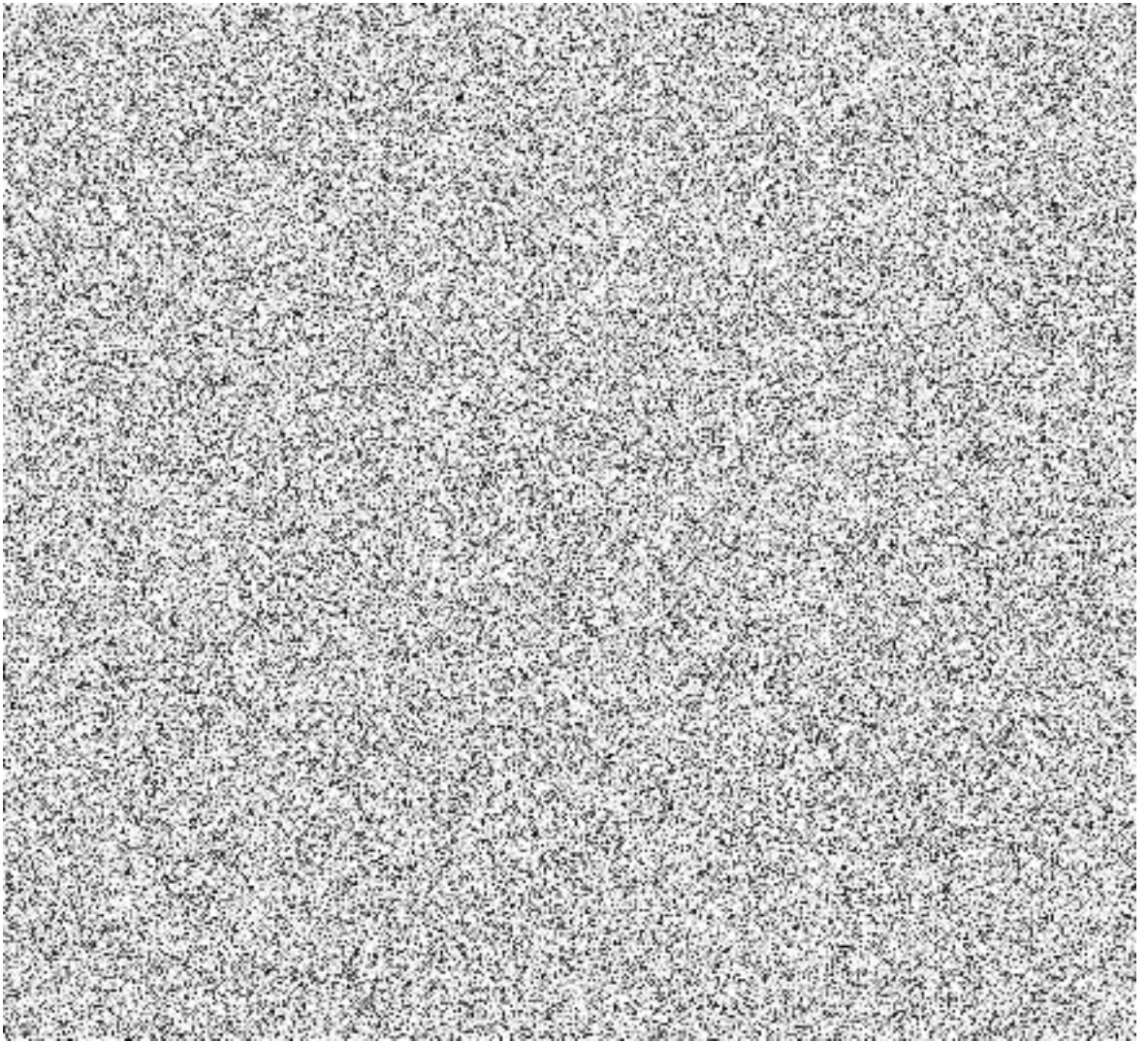
III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., povinnost nahradit náklady řízení ve výši **1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

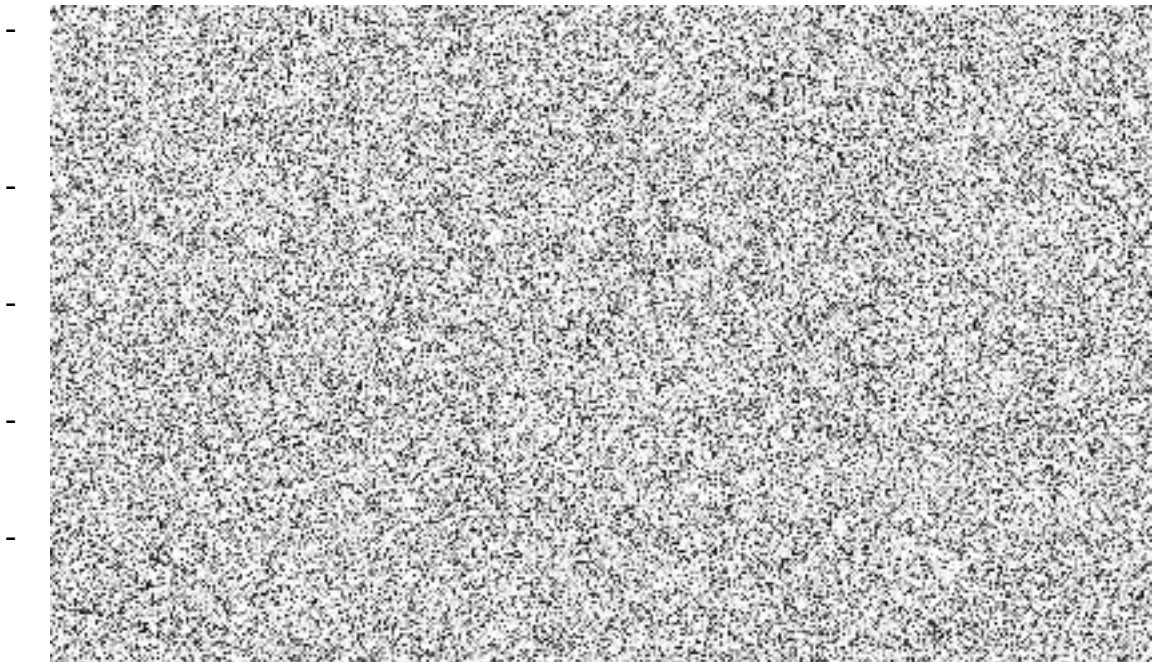
D.

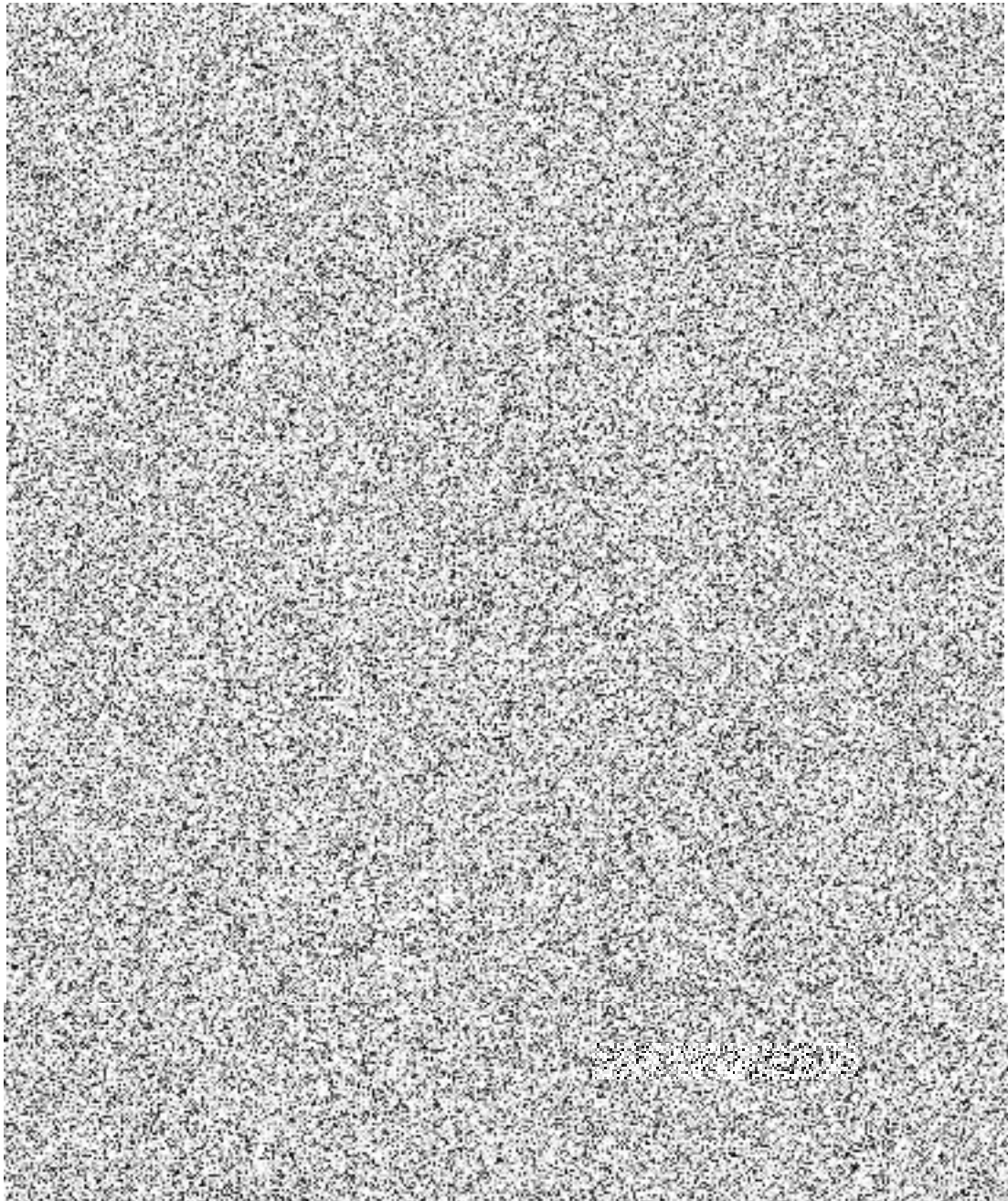
I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť jakožto affiliate partner obviněné [REDACTED] pod affiliate číslem: [REDACTED] opakovaně v postavení faktického odesílatele zaslala obchodní sdělení obsahující nabídky zboží s odkazem na [REDACTED] konkrétně

a dále

příčemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné,

čímž měla porušit povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

II. za což se jí podle § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 75.000 Kč
(slovy sedmdesát pět tisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., povinnost nahradit náklady řízení ve výši **1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání výše uvedených přestupků bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo [redacted] doručeno do datové schránky dne 31. července 2023,

[redacted] doručeno do datové schránky dne 7. srpna 2023 (fikcí),

[redacted] doručeno do datové schránky dne 7. srpna 2023 (fikcí) a

[redacted] doručeno do datové schránky dne 7. srpna 2023 (fikcí). Podkladem pro zahájení správního řízení byl protokol o kontrole pod čj. UOOU-04612/21-87 ze dne 5. dubna 2023 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) v rámci kontroly provedené u [redacted] ve dnech 28. června 2022 až 20. června 2023, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly a dále nově podané stížnosti na zasílání nevyžádaných obchodních sdělení zaslané Úřadu v období 24. února 2023 až 29. března 2023. Námitky proti uvedenému protokolu o kontrole sice byly obviněnou [redacted] 25. dubna 2023 podány, nicméně byly podány pouze blanketně, resp. bez jakéhokoli odůvodnění, a i bez uvedení vůči jakým kontrolním zjištěním směřují a ani po výzvě kontrolujícího nebyly doplněny. Nadřízená osoba kontrolujícího proto tyto podané námitky dle § 14 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), zamítla jako námitky nedůvodné, jelikož z nich nebylo zřejmé proti jakému kontrolnímu zjištění směřují a taktéž chybělo odůvodnění, a to doručením vyřízení námitek do datové schránky obviněné [redacted] 20. června 2023.

Důvodem pro zahájení kontroly u obviněné [redacted] byly podněty od stěžovatelů týkající se šíření nevyžádaných obchodních sdělení, které byly Úřadu doručeny v období od 2. listopadu 2021 do 16. ledna 2023. Celkový počet podaných stížností byl 42, přičemž některým adresátům byla obchodní sdělení zasílána i vícekrát (viz níže). Obsahem jednotlivých obchodních sdělení byly různé nabídky zboží, a to ve prospěch webových stránek [redacted], na kterých byl provozován internetový obchod obviněné [redacted].

Stěžovatelé ke svým stížnostem přiložili jednotlivé zaslané zprávy obsahující jak samotné obchodní sdělení (předmět a samotný text), tak též hlavičky (zdrojové kódy) e-mailových zpráv, ze kterých je mimo jiné patrné, z jaké konkrétní e-mailové adresy, IP adresy, ale také na jaké e-mailové adresy a v jakém čase byla předmětná obchodní sdělení, zasílána (šířena). V podaných stížnostech stěžovatelé shodně tvrdili, že odesílateli obchodních sdělení

neposkytli svůj souhlas se zasíláním obchodních sdělení, a že nejsou jeho zákazníky. Uživatelé pouze 2 e-mailových adres tvrdili, že zasílání obchodních sdělení dříve odmítli, přičemž uživatel e-mailové adresy [redacted] odmítání nikterak nedoložil a uživatel e-mailové adresy [redacted] doložil dřívější odmítání z dalšího zasílání obchodních sdělení již 28. října 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy [redacted] a [redacted], ovšem další zaslání obchodní sdělení na e-mailovou adresu [redacted] správní orgán neeviduje.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku A. I., B. I., C. I. a D. I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky různého zboží spolu s přímým odkazem na webové stránky [redacted], na kterých bylo nabízené zboží poskytováno (propagováno). K tomuto správní orgán více odkazuje na kontrolní zjištění č. 1 a č. 3 protokolu o kontrole (čj. UOOU-04612/21-87).

Správní orgán se při určování šířitele, jakožto faktického rozesílatele předmětných obchodních sdělení uvedených ve výroci tohoto rozhodnutí, opíral o analýzy hlaviček, resp. zdrojových kódů jednotlivých e-mailových zpráv obsahujících obchodní sdělení a o texty obchodních sdělení. Dále vycházel i z vyjádření obviněné [redacted] v rámci provedené kontroly.

Správní orgán se opírá o kontrolní zjištění č. 2 a č. 3 protokolu o kontrole čj. UOOU-04612/21-87, ze kterého je patrné, že všechna obchodní sdělení, která byla odesílána, byla odesílána ze stejně nebo obdobně tvořeného formátu e-mailové adresy. Doménová jména, ze kterých byla obchodní sdělení odesílána, byla tvořena vždy nějakým souslovím, které většinou evokovalo výhodný nákup např. [redacted] apod., a tyto domény nefungují jako webové stránky. Též textová a grafická úprava jednotlivých obchodních sdělení měla podobnou strukturu, resp. byla obdobná. Majitelem či držitelem odesílajících domén s koncovkou .eu, ze kterých byla obchodní sdělení odesílána, byla dle [redacted] buď [redacted] nebo [redacted], odesílajících domén s koncovkou .cz, ze kterých byla obchodní sdělení odesílána, byla dle www.nic.cz [redacted], [redacted] či přímo na osobu [redacted]. Hostingové služby odesílajících doménových jmen byly poskytovány na IP adresách patřící do adresného rozsahu [redacted] a [redacted], ovšem samotné odchozí IP adresy patří do adresného rozsahu zahraničních společností se sídlem mimo EU, a to [redacted]

Dále je z tohoto kontrolního zjištění, ale i z nově podaných stížností patrné, že na konci zasílaných obchodních sdělení byla obsažena informace o odesílateli, a to v podobě uvedení textu jako např. „Tento e-mail byl zaslán na ... [redacted] „Tento e-mail byl zaslán na ... [redacted] ale i „Tento e-mail je obchodním sdělením [redacted] či její neexistující podoby [redacted] nebo nebyla na konci zpráv uvedena informace žádná.

V době předmětných rozesílek obchodních sdělení bylo vlastnictví doménového jména [REDAKCE], na které předmětná obchodní sdělení odkazovala, dle www.nic.cz vedeno na osobu [REDAKCE], která zastupovala jednatele obviněné [REDAKCE], [REDAKCE]. Webové stránky [REDAKCE] provozovala v době předmětných rozesílek obchodních sdělení taktéž obviněná [REDAKCE].

Obviněná [REDAKCE] se k předmětným rozesílkám v rámci kontroly vyjádřila tak, že je provozovatelem e-shopu na webových stránkách [REDAKCE]. Žádný z předmětných e-mailů však nebyl [REDAKCE] fakticky odeslán. Uvedla, že provozuje affiliate program prostřednictvím [REDAKCE], kdy v rámci tohoto programu nabízí provizi, a že v odeslaných e-mailových zprávách s obchodním sdělením lze dohledat, kdo dané e-maily fakticky odesílal. Affiliate partneři obviněné [REDAKCE], kteří fakticky předmětná obchodní sdělení ve prospěch e-shopu na webových stránkách [REDAKCE] odeslali, byli [REDAKCE] pouze ve vztahu k jednomu obchodnímu sdělení, a to z 2. listopadu 2021 zasláno z adresy elektronické pošty [REDAKCE] na adresu elektronické pošty [REDAKCE], dále obviněná [REDAKCE] (pro obchodní sdělení uvedená ve výroku B.I.), dále obviněná [REDAKCE] (pro obchodní sdělení uvedená ve výroku C.I.) a obviněná [REDAKCE] (pro obchodní sdělení uvedená ve výroku D.I.).

K výroku A. I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná [REDAKCE] je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neudělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zasláném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka)

a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (širitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná [REDAKCE] byla k doložení právních titulů pro zasílání obchodních sdělení na předemné e-mailové adresy vyzvána, a to jak v rámci kontroly, tak též v rámci oznámení o zahájení tohoto řízení, které bylo obviněné [REDAKCE] doručeno dne 31. července 2023. V rámci kontroly se obviněná [REDAKCE] vyjádřila tak, že je provozovatelem e-shopu provozovaného na webových stránkách [REDAKCE] s tím, že zasílá pouze obchodní sdělení svým registrovaným zákazníkům, a to přes služby [REDAKCE] a nově i [REDAKCE]. Uvedla, že žádný z uvedených e-mailů neodeslala, nicméně uvedla, že provozuje, či v době prováděné kontroly provozovala, affiliate program prostřednictvím [REDAKCE], kam se přihlašovalo přes [REDAKCE]. V rámci tohoto programu nabízela obviněná [REDAKCE] zajímavou provizi [REDAKCE], přičemž, jak uvedla, má údajně nulovou toleranci k zasílání nevyžádaných obchodních sdělení, jak je též uvedeno v obchodních podmínkách zmiňovaného affiliate programu pro partnery. Již v rámci kontroly byly doloženy výpisy z affiliate programu [REDAKCE], ze kterých je patrné, že affiliate partner [REDAKCE] měl přiděleno affiliate číslo partnera [REDAKCE], affiliate partner [REDAKCE] měl přiděleno affiliate číslo partnera [REDAKCE] a affiliate [REDAKCE] měl přiděleno affiliate číslo partnera [REDAKCE]. Ani jedna z těchto obviněných [REDAKCE] však v rámci prováděné kontroly na zaslání žádosti o součinnost nereagovala a nedoložila tak právní tituly k zasílání obchodních sdělení na předemné e-mailové adresy, resp. tyto skutečnosti v rámci kontroly ani stávajícího správního řízení nedoložila ani sama obviněná [REDAKCE] s.r.o. K tomu správní orgán pouze dodává, že odchází doménová jména s koncovkou .cz a .eu byla v době předemných rozesílek obchodních sdělení v držení [REDAKCE], či přímo osoby [REDAKCE] (jednatele [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]), a ve 2 případech i [REDAKCE], přičemž tato uvedená vlastnictví doménových jmen svědčí i o zapojení do výše uvedeného affiliate programu [REDAKCE].

Správní orgán k tomu uvádí, že je třeba, aby si širitelé obchodních sdělení, ať už jde o zadavatele (tedy toho v čí prospěch jsou obchodní sdělení rozesílána) či faktické rozesílatele, vždy dostatečně prověřili, zda adresáti obchodních sdělení udělili souhlas pro takové zasílání, resp. v obecnosti, zda rozesílka probíhá zákonným způsobem. Obviněná [REDAKCE] se tak ani přenesením rozesílky obchodních sdělení (či její iniciací) na jiné subjekty nezavazuje své odpovědnosti, naopak musí být i přesto schopna doložit souhlasy adresátů obchodních sdělení, nebo musí být schopna zajistit tyto souhlasy prostřednictvím rozesílací [REDAKCE]. Nelze spoléhat pouze na případné ujištění rozesílací

společnosti, že patřičnými souhlasy disponuje. Z povahy souhlasu se zasíláním obchodních sdělení, jak je výše uvedeno, je patrné, že osoba udělující souhlas musí vědět, k čemu souhlas dává (pro jaký účel, k jakému zasílání obchodních sdělení), jakému subjektu nebo ve prospěch jakého subjektu jí budou obchodní sdělení zasílána, tento souhlas musí být také prokazatelný.

Správní orgán z kontextu příslušných ustanovení zákona č. 480/2004 Sb., které se vztahují k zasílání obchodních sdělení, uvádí, že veřejnoprávní odpovědnost za přestupek dle § 11 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. je formulována jako objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za právní stav, kdy ve vztahu k právnické osobě není třeba zkoumat zavinění vzniklého protiprávního stavu. Právě z tohoto důvodu a z důvodu naplnění vůle zákonodárce, tj. chránit soukromí v co nejširší možné míře, je třeba za šířitele obchodních sdělení považovat také osoby, v jejichž prospěch jsou obchodní sdělení šířena. Odpovědným subjektem za šíření obchodních sdělení uvedených ve výroku A. I. je tak obviněná [REDAKCE], a to v souvislosti s obchodními sděleními, která byla odesílána v její prospěch, obsahující nabídku různého druhu zboží s odkazem na webové stránky [REDAKCE]. V této věci správní orgán odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. března 2023 pod č.j. 6 As 18/2022–43.

Na okraj lze pak jen dodat, že náhradu škody za tento veřejnoprávní delikt lze regresem požadovat po tom, komu bylo odeslání obchodních sdělení zadáno, případně po odesílateli předmětných obchodních sdělení. Tato skutečnost však zadavatele, tedy toho, v čí prospěch byla obchodní sdělení rozesílána, veřejnoprávní odpovědnosti za spáchaný přestupek nezbavuje.

V rámci zahájeného správního řízení obviněná [REDAKCE] již nikterak nereagovala a nedoložila tak žádné nové skutečnosti. Až do vydání tohoto rozhodnutí správní orgán žádné vyjádření obviněné [REDAKCE] neobdržel. Právní tituly k zasílání obchodních sdělení, tedy souhlas předmětných adresátů se zasíláním obchodních sdělení, či zákaznický vztah ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., obviněná [REDAKCE] neprokázala.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDAKCE] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDAKCE] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu většího množství adresátů (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona), kterých prokazatelně bylo několik desítek, což její závažnost zvyšuje. Dále správní orgán jako k okolnosti zvyšující závažnost přestupku přihlédl i k době, po kterou byl přestupek páčán, která byla doložena od listopadu 2021 až do března 2023. Polehčující či

přítěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 a v souvislosti s vyjádřením obviněné v rámci odporu správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nenalezl na portálu www.justice.cz u obviněné žádné aktuální účetní záznamy, ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné [REDAKCE], která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku A. I tohoto rozhodnutí.

K výroku B. I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná [REDAKCE] je povinna při šíření, faktickém odesílání obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neodělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas

se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Dle výpisu z www.nic.cz byla držitelem odesílajících doménových jmen [redacted] a [redacted] v době rozesílek předmětných obchodních sdělení [redacted] (kdy předsedou byla osoba [redacted], který je i jednatelem obviněné [redacted], v případě odesílajících doménových jmen [redacted] a [redacted] byla držitelem těchto doménových jmen [redacted] a v případě odesílajících doménových jmen [redacted] a [redacted] to byla [redacted] a u odesílajících doménových jmen [redacted] a [redacted] přímo fyzická osoba [redacted]. K tomu však správní orgán dodává, že všechna předmětná obchodní sdělení uvedená ve výroku B.I. obsahovala v zápatí e-mailů informaci s textem „*tento e-mail byl zaslán na ....*“ [redacted]

K tomu správní orgán dále dodává, že již v rámci kontroly bylo [redacted] uvedeno, že obviněná [redacted] byla jedním z affiliate partnerů na webových stránkách [redacted] vedeným pod číslem [redacted], což bylo [redacted]. i doloženo výpisem z affiliate programu na [redacted], do kterého se přihlašovalo přes [redacted] provozovaného [redacted].

Obviněná [redacted] byla k doložení právních titulů pro zasílání obchodních sdělení na předmětné e-mailové adresy uvedené ve výroku B.I. vyzývána, a to jak v rámci kontroly vedené u [redacted], tak též v rámci oznámení o zahájení tohoto řízení, které bylo obviněné [redacted] doručeno dne 7. srpna 2023. Až do vydání tohoto rozhodnutí však správní orgán žádné vyjádření obviněné [redacted] neobdržel. Právní tituly k zasílání obchodních sdělení, tedy souhlas předmětných adresátů se zasíláním obchodních sdělení, či zákaznický vztah ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., obviněná [redacted] neprokázala.

Současně je nepochybné, že obviněná [redacted] tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla prokázána v případech uživatelů těchto e-mailových

adres s tím, že v závorce je vždy uveden počet doručených obchodních sdělení: (11x), (2x).

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná . svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná . svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona) příslušných adresátů. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že do soukromí adresátů (11x), (2x) bylo zasaženo hrubým způsobem ve smyslu § 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. tím, že obchodní sdělení na výše uvedené e-mailové adresy byla zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 a v souvislosti s vyjádřením obviněné v rámci odporu správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nenalezl na portálu www.justice.cz u obviněné žádné aktuální účetní záznamy, ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné , která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku B. I tohoto rozhodnutí.

K výroku C. I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná . je povinna při šíření, faktickém odeslání obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních

obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neodělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Dle výpisu z www.nic.cz byla držitelem odesílajících doménových jmen [redacted] v době rozesílek předmětných obchodních sdělení obviněná [redacted], držitelem doménových jmen [redacted], [redacted] a [redacted] pak přímo fyzická osoba [redacted] (jednatel [redacted]), a doménové jméno [redacted] bylo dle [redacted] v držení majitele s e-mailovou adresou [redacted] směřující svým názvem právě na obviněnou [redacted].

K tomu správní orgán dodává, že již v rámci kontroly bylo [redacted] uvedeno, že obviněná [redacted] byla jedním z affiliate partnerů na webových stránkách [redacted] vedeným pod číslem [redacted], což bylo [redacted] i doloženo výpisem z affiliate programu na [redacted], do kterého se přihlašovalo přes [redacted] provozovaného [redacted], kdy i část zasílaných obchodních sdělení obsahovala v zápatí e-mailů informaci s textem „tento e-mail byl zaslán na .... [redacted]“, případně část zasílaných obchodních sdělení neobsahovala v zápatí informaci žádnou.

Obviněná [REDACTED] byla k doložení právních titulů pro zasílání obchodních sdělení na předmětné e-mailové adresy uvedené ve výroku C. I. vyzývána, a to jak v rámci kontroly vedené u [REDACTED], tak též v rámci oznámení o zahájení tohoto řízení, které bylo obviněné [REDACTED] doručeno dne 7. srpna 2023. Až do vydání tohoto rozhodnutí však správní orgán žádné vyjádření obviněné [REDACTED] neobdržel. Právní tituly k zasílání obchodních sdělení, tedy souhlas předmětných adresátů se zasíláním obchodních sdělení, či zákaznický vztah ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., obviněná [REDACTED] neprokázala.

Současně je nepochybné, že obviněná [REDACTED] tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla prokázána v případech uživatelů těchto e-mailových adres s tím, že v závorce je vždy uveden počet doručených obchodních sdělení: [REDACTED] (7x), [REDACTED] (5x).

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDACTED] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídně zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDACTED] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona) příslušných adresátů. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že do soukromí adresátů [REDACTED] (7x), [REDACTED] (5x) bylo zasaženo hrubým způsobem ve smyslu § 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. tím, že obchodní sdělení na výše uvedené e-mailové adresy byla zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 a v souvislosti s vyjádřením obviněné v rámci odporu správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nenalezl na portálu www.justice.cz u obviněné žádné aktuální účetní záznamy (poslední účetní závěrka byla zveřejněna k 31. prosinci 2019), ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné [REDAKCE], která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku C. I tohoto rozhodnutí.

K výroku D. I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná [REDAKCE] je povinna při šíření, faktickém odesílání obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neodělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Dle výpisů z www.nic.cz a [REDACTED] byla držitelem odesílajících doménových jmen

[REDACTED]
v době rozesílek předmětných obchodních sdělení obviněná [REDACTED]
jejímž jednatelem je taktéž [REDACTED].

K tomu správní orgán dodává, že již v rámci kontroly bylo [REDACTED] uvedeno, že obviněná [REDACTED] byla jedním z affiliate partnerů na webových stránkách [REDACTED] vedeným pod číslem [REDACTED], což bylo [REDACTED] i doloženo výpisem z affiliate programu na [REDACTED], do kterého se přihlašovalo přes [REDACTED] provozovaného [REDACTED], kdy i část zaslaných obchodních sdělení obsahovala v zápatí e-mailů informaci s textem „*tento e-mail je obchodním sdělením* [REDACTED] část např. i text s chybným označením [REDACTED], neboť dle www.justice.cz ani taková [REDACTED] s názvem [REDACTED] neexistuje, a jedná se pravděpodobně pouze o překlep názvu obviněné [REDACTED], případně část zasílaných obchodních sdělení neobsahovala v zápatí informaci žádnou.

Obviněná [REDACTED] byla k doložení právních titulů pro zasílání obchodních sdělení na předmětné e-mailové adresy uvedené ve výroku D. I. vyzývána, a to jak v rámci kontroly vedené u [REDACTED], tak též v rámci oznámení o zahájení tohoto řízení, které bylo obviněné [REDACTED] doručeno dne 7. srpna 2023. Až do vydání tohoto rozhodnutí však správní orgán žádné vyjádření obviněné [REDACTED]. Právní tituly k zasílání obchodních sdělení, tedy souhlas předmětných adresátů se zasíláním obchodních sdělení, či zákaznický vztah ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., obviněná [REDACTED] neprokázala.

Současně je nepochybné, že obviněná [REDACTED] tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla prokázána v případech uživatelů těchto e-mailových adres s tím, že v závorce je vždy uveden počet doručených obchodních sdělení: [REDACTED] (4x), [REDACTED] (2x), [REDACTED] (3x), [REDACTED] (7x) a [REDACTED] (2x).

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDACTED] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDAKCE] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona) příslušných adresátů. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že do soukromí adresátů [REDAKCE] (4x), [REDAKCE] (2x), [REDAKCE] (3x), [REDAKCE] (7x) a [REDAKCE] (2x) bylo zasaženo hrubým způsobem ve smyslu § 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. tím, že obchodní sdělení na výše uvedené e-mailové adresy byla zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl k tomu, že již v průběhu kontroly byla obviněná [REDAKCE] [REDAKCE] žádána o součinnost k předmětným rozesílkám obchodních sdělení, kdy ji tato žádost byla doručena 30. října 2022, nicméně, nejenže na tuto žádost kontrolního orgánu nereagovala, ale po této době nadále v rozesílkách nevyžádaných obchodních sdělení pokračovala, a to po dalších několik měsíců. Žádné polehčující okolnosti ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 a v souvislosti s vyjádřením obviněné v rámci odporu správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nenalezl na portálu www.justice.cz u obviněné žádné aktuální účetní záznamy, (poslední účetní Rozvaha a výkaz zisků a ztrát byl zveřejněn k 31. prosinci 2017), ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné [REDAKCE], která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku D. I tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 11. října 2023

Mgr. Martina Šnajderová DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(elektronicky podepsáno)

Rozdělovník:

